

ידיעות הכפר הירוק

עיתון תיכון הכפר הירוק	מנכ"ל הכפר: ד"ר קובי נווה (סיסקו)	מנהלת בית הספר: עליזה בשור	עורכות: אורח לנצמק, שיר גולדובסקי	מורה מלווה: ורדה קרין	עורכת אחראית: ענתי גילעד	יוצא לאור בהסות "ידיעותיכון"	יום ג', 20.10.2009 ב' השוון תש"ע
------------------------	-----------------------------------	----------------------------	-----------------------------------	-----------------------	--------------------------	------------------------------	----------------------------------

גיליון 60 שנה הגיגי

חיבוק נשיאותי

כשהם לכושים לבן ונרגשים, קידמו תלמידי הכפר הירוק והצוות את פני נשיא המדינה, שמעון פרס • "כדי להיות מנהיגים צריך משהו שלא מלמדים בבית הספר, וזה לחלום, לדמיין, לחזות", ענה האיש הכי אופטימי בסביבה לשאלות התלמידים • "מעמד מכובד, מרגש, מלמד, מעורר השראה ועוצר נשימה", סיכמה את הביקור המורה הגית ברגמן • עמ' 2

עולם ירוק מתחיל בכפר הירוק

מחנה רב-לאומי ראשון מסוגו בנושא אקולוגיה ומנהיגות סביבתית « עמ' 3

פרס ראשון ל"דרך ללא מוצא"

סרט שהופק במסגרת פרויקט הגמר של תלמידי הכפר - זכה בתחרות ארצית « עמ' 7

"הראש שלנו הוא המכשיר הכי מתוחכם בעולם"

כל אחד יכול להיות קטן כמו האגו שלו או גדול כגודל הנושא שהוא משרת. פרס עם חבורת הזמר

חגיגות ה־60 לכפר הירוק הן סיבה מצויינת למפגש עם נשיא המדינה • שמעון פרס היה ממלכתי בביקורו בכפר, אבל גם מאוד אישי ופתוח • השאלות שהפינו אליו התמקדו במנהיגות, טכנולוגיה, תקוות וחלומות • התשובות ביטאו יותר מכל: אופטימיזם

מאת אווה לצמנר, ט'2, ושי עזרי, י"א/6

|"דיעות הכפר הירוק"

1,200 תלמידי הכפר הירוק, ועוד מורים ואורחים, התקבצו ובאו לקבל את פניו של נשיא המדינה, שמעון פרס. היה זה ב־24.9.2009. הגשית הזמון לכאן על ידי ורדה קרין, מרכזת חגיגות ה־60 שנה לכפר הירוק. כולם היו לבושים בלבן, מהוריים לתפארת והתרגשות רק גוברת. עומדים רום, נוהים לעבר הדלת. עם תרועת החצוצרה נכנס כבוד הנשיא לחדר האוכל המרכזי, מלווה בפמלייתו. הוא עובר בין התלמידים, וברי המול וזכים להחיצת היד שלו. לאחר מכן תופס פרס את מקומו לצד ד"ר קובי נווה – מנהל הכפר, אליעזר שמואלי – מנכ"ל משרד החינוך לשעבר, ורוד איסקוב – יו"ר מוע"צ התלמידים. על הבמה ניגן ההרכב היוצג של הכפר ממגמת המוזיקה, ואחריה עלתה לשיר חבורת הזמר.

"כבוד נשיא המדינה, מה שמעון פרס, ברוך בואך לכפר הירוק. מכבדים אתך במעמד הזה ומודים לך על קבלת ההזמנה. כבוד הוא לנו לארח אותך", כך פתח ואמר בוגר הכפר הירוק, עדי אלר, שהוא גם ראש עיריית כרמיאל ומכהן כיו"ר מועצת המנהלים של הכפר הירוק.

"הכפר הירוק, מבחינתנו, היה יותר מבית. היתה לי הזכות להתחנך במקום הזה, שכן הייתי בוגר מחזור ז', וכבר אז, על הבמה הזו עמדו לא מעט אנשים והמקום כלל לא השתנה. זה רק מעיד על החוסן של הכפר הירוק. יש לי הזכות להיות יושב ראש ההנהלה למעלה מ־20 שנה, ואני רואה גאוה גדולה בחינוך שניתן כאן".

מיד אחר אלר דיבר רוד איסקוב, יו"ר מועצת התלמידים, שסיפר על התוכניות שמתנהלות כיום

דיעות הכפר הירוק

עיתון תיכון הכפר הירוק עורכרת: אווה לצמנר, שיר גולדובסקי חברים מערכת: אורי הררי, לאוניד גנקין, שי עזרי, שוהם שמש שרביט, דר מגל, ויקטוריה דרשב, רועי לרה, נוי קוגמן, אור יומילוביץ, ננה אוסין, מיה סגל, אליה שטיינברג, קוריא דאי ממן, רימון ארד, מיטל ולך, רביב דרר מוריה מלווה: ורדה קרין סיוע טכני: אבי תירוש יוצא לאור בחסות "ידיעותיבון" רחוב מוצס 2, תל אביב, טל' 03-6082524 www.yeditchon.co.il e-mail: yt@yedioth.co.il גרפיקה: שרית סטמקר עורכת אחראית: ענתי גילעד עורך ראשי: יהודה יערי

המטרה: מנהיגות סביבתית עולמית

מועצת התלמידים יזמה אירוע ראשון מסוגו בישראל, ואולי בעולם כולו: מחנה רב־לאומי בנושאי אקולוגיה ומנהיגות סביבתית • תלמידים מחמש מדינות נוספות באו להתארח ולהנהיג

סיום משותף בכותל המערבי

כל משלחת והמופע שלה

מאת לאוניד גנקין, י"ב/1

|"דיעות הכפר הירוק"

מחנה בינלאומי לנוער, בנושאי אקולוגיה ומנהיגות סביבתית, התקיים בכפר הירוק במהלך חופשת הקיץ.

מדובר ביוזמה חדשה של חברי מועצת התלמידיים בכפר, שהפכה למחנה הראשון מסוגו בארץ, וייתכן שגם בעולם. המחנה נמשך שבוע, ורובו תוך כגון ונהל על ידי תלמידי הכפר. לשמחת, יצא לי לקחת חלק בפעילויות.

במסגרת המחנה התארחו בפנימייה משלחות מחמש מדינות: גרמניה, דרום קוריאה, הולנד, טיוואן ופולין. היתה בו, כמוכ, גם קבוצה ישראלית של כ־25 תלמידי הכפר, שגם הם התארחו בפנימייה וליוו את המשלחות מחו"ל בכל הפעילויות.

תוכנית המחנה כללה מיגוון עשיר של פעילויות: סיום בכפר, הרצאות במרכז רבין, סיורים בירושלים ובתל אביב, אירוח בבתי משפחות, ערב דיסקו ועוד.

במהלך הסיור בירושלים ביקרו המשלחות במרכז יאזן יד ושם ומאוד התרשמו. לאחר מכן, המשכנו לסיור ברובעים השונים של ירושלים העתיקה, ובכותל המערבי.

הסיור בתל אביב כלל דילוגים בין אתרים מרכזיים בעיר, כמו שוק הכרמל, דיינגוף סנטה, חוף המשפחות של הקבוצה הישראלית. זה איפשר

להם להכיר לא רק את הארץ, אלא גם את האנשים שלה, ולהתחבר יותר למשפחות התלמידים. רוב האורחים נסעו עם המארחים שלהם לקיסריה וטיילו שם.

באחד מהימים התקיים במחנה ערב חגיגי, שבו נכחו מנכ"ל משרד החינוך וכן נציגים משרד החינוך של מספר מדינות. כל משלחת הופיעה עם ביצוע של ריקוד או שיר עממי.

חברי המשלחות מאוד הרשמו והתלהבו מדבריי המשלחות מאוד הרשמו והתלהבו מדבריי רים שנראים לנו רגילים, ושנחננו אפילו לא שמיים לב אליהם. הם התלהבו משוק הכרמל ומהנהגות הרועשות שבו, מחוף הים של תל אביב, מהכפר הירוק שלנו עם השטחים הענקיים והאווירה הפסטורלית.

באופן כללי, האווירה במחנה היתה מאוד חיובית ומגבשת, ולכן תלמידים ממדינות שונות התחברו במהרה. גם אנחנו, הישראלים, הצלחנו ליצור קשרים חמים עם תלמידים רבים ממדינות שונות, וחלקם מקווים לבוא לבקר שוב בקיבוץ. גם חלק מהישראלים מתכננים לבקר בעתיד את חבריהם החדשים מחו"ל.

ביום האחרון של המחנה התקיים ערב סיום. במהלכו הקריא אלירן דרוזין, מנהיגות, את הע"צומה, שעליה התמו כל משתתפי המחנה ושלפיה אנו מתחייבים להרוץ את הקשרים הבינלאומיים וליצור מנהיגות סביבתית ברחבי העולם.

לדעתי, המחנה היה מוצלח. אני מקווה, שהוא היה הראשון במסורת שתמשך לאורך שנים, ושכשנה הבאה יוזמנו משלחות ממדינות נוספות לתקופת זמן ארוכה יותר.

עבודת שטח

בצל הפקאנים נהינו מהמשימות של רותם ומפיתות שהכנו בטאבון

מאת אליה שטיינברג, ז'8

|"דיעות הכפר הירוק"

לאן לוקח אותנו הטריקטור? ב־16:9 יצאנו לשיעור שטח מיוחד. נסענו בטריקטור לשדה הפקאנים, שם שענו הסברים על עצי אגוזי הפקאן ועל חרקים שונים.

רותם נתנה לנו משימות, וכך אספנו חומרים ולקיננו הכנו בסוף השיעור פיתות על הטאבון.

המשימות היו: ★ לאסוף 10 סוגים של עלים. ★ לעשות פירמידה אנשוית. ★ לרוץ אחרי ערן ולהרים אותו למשך חצי דקה.

פירמידת ז'8 מקימה את עצמה

★ להכין שיר לשיעור ולשיר אותו. ★ לכתוב באמצעות אותיות אנשויות את השם רותם. ★ לאחר סיום כל משימה קיבלנו מצרך או כלי, שיעורו לנו בהכנת הפיתות. המשימות היו מצחיקות מאוד, וחלק מהן היו קצת מסובכות. אבל היה כיף! בסוף השיעור כל אחד אכל את הפיתה שהוא הכין, ואז נסענו בחזרה לביתות.

מישהו צריך עזרה?

מרכז הלמידה מציע תיגבורים ושיעורי עזר לחניכי הפנימייה • שיר גולדובסקי מספרת מניסיונה עד כמה זה באמת עוזר

מרכז הלמידה מהווה חלק מחיי היומיום של חניכי הפנימייה. כמעט מדי יום, בשעות הצהריים והערב, יכולים החניכים לקבל שם עזרה בלימודים ושיעורי תיגבור ומומחים מקצועיים, והכל בחינם. אירה ציון, מנהלת מרכז הלמידה, אומרת ש"אין תלמיד שירצה ללמוד ולא יקבל את העזרה הדרושה". ומניסיון שלי, המשפט הזה נכון. בשנה שעברה נוקטתי לעזרה במתמטיקה, ובמרכז הלמידה העניקו לי סיוע רב. במשך מספר חודשים קיבלתי שיעורי עזר בהיקף של 12 שעות בשבוע, וכך התקדמתי הרבה בחומר המרכזי פועל תוך שמירת הקשר עם המדריכים ורכזי השכבות. ביחד עם אירה הם מנסחים את הצרכים של כל אחד מהתלמידים, כדי שיקבל את העזרה הדרושה לו בלימודים.

שיר גולדובסקי, י"א/6

סוגרים שבת - ונהנים

כל חניכי הפנימייה התכנסו לקבל את השבת ואת השנה החדשה

נשארו שבת, אבל בכיף. קבלת שבת בכפר

בליל שישי הראשון של שנת הלימודים ערך צוות הכפר הירוק קבלת שבת לחניכי הפנימייה, שהתבקשו להגיע לבושים בחולצה לבנה. באותו סוף שבוע כל חניכי הפנימייה נשארו שבת.

ישבנו בחדר האוכל, מסודרים לפי קבוצות. חניכי י"א, שהיו תורנים באותו שבוע, הגישו את האוכל לשולחנות בחן. גם ורדה קרין, מתכנתת ז'8, באה לבקר את חניכי הפנימייה ולשאול לשלומם. מנהל הכפר ומנהל הפנימייה נאמו ובירכו, ומקהלת הכפר שרה שירים והנעימה את זמננו. היה זה ערב מהנה מאוד. תודה לכל מי שאירגן אותה. בתום הערב שבנו לה' דרים, עייפים אך מרוצים. שנה טובה.

הדר רביב, ז'8

המדור הספרותי

ביאליק ועמוס עוז במפגש אחד

קבוצת תלמידים יצאה לאוניברסיטת בן גוריון, כדי לשמוע הרצאה של הסופר העכשווי, עמוס עוז, על חייו ויצירתו של המשורר הלאומי, חיים נחמן ביאליק • היה מרתק

שיעור הספרות המרתק בחיי עוז והחברה

לומר עליו יותר מאלף מילים. ויקטוריה דרשב, י"א/1

במייוחד לאוהבי ספר

היינו פטורדנטיים לספרות ליום אחד. התמזל מזלי להיות אחת מהתלמידות, שנשעו לשמוע בשיעור של עמוס עוז באוניברסיטת בן גוריון. למעשה, זכיתי בשיעור הספרות המרתק ביותר בחיי.

השיעור של עוז עסק בביאליק ובפואמות והשירים שהוא כתב. למרות שלמדנו על ביאליק בבית הספר, בשיעור של עוז הוא הוצג בפנינו באור שונה לגמי רי: משמעותי יותר, מעניין יותר. קיבלנו יותר רקע לשירים שכתב ביאליק, וראינו השוואות בין פואמות שונות (רברים שבינתיים לא עושים בבית הספר). לאוהבי הספרות, החוויה בבאר שבע היתה בלתי נשכחת. מרדים לשמוע הרצאה כל כך מעניינת על אדם גדול כל כך, כמו ביאליק, מאדם רגול לא פחות, עמוס עוז. ובהודמנות זו נודה לעוז שוב על כך שהסכים לארח אותנו בשיעור שלו.

אור רימולוביץ, י"א/1

אין בעיות משמעות. "הסטודנטים" בשיעור

עוז וקרין מעיניינים ב"דיעות הכפר הירוק"

עמוס עוז מרצה על חיים נחמן ביאליק - איזו חגיגה.

נסענו - קבוצת תלמידים מהתיכון ומהחטיבה, בליווי ורדה קרין, להרצאה הזו, שהתקיימה ב" 10.6.2009 באוניברסיטת בן גוריון, באר שבע.

כבר שמענו מספר פעמים מורדה, שמדי יום רביעי היא נוסעת הלון ושוב לבאר שבע, על מנת לשמוע את הרצאתו של עמוס עוז. מאוד שמחתי על ההזדמנות להצטרף אליה לאחת מההרצאות של הסופר הישראלי הירוע הזה.

ההרגשתו מאוד לפני הנסיעה. קודם כל, כי זו הפעם השנייה שבה אני פוגשת את עוז באופן אישי. והפעם אפילו מסרתי לו מכתב תודה על ההרצאה שהעביר זה מכבר בכפר הירוק. במהלך ההרצאה שנתן בכפר התרשמתי מצורת הדיבור ומהסיפור האישי שלו, ורציתי לשמוע עוד.

הפעם, באוניברסיטת בן גוריון, עוז סיפר לנו על קורות חייו של המשורר הלאומי, חיים נחמן ביאליק. השהה, במסגרת תוכנית הגרות בספרות, למרתי מספר יצירות מאת ביאליק. וההרצאה של

עוז סיפר, שאנשים אלו רצו שביאליק "יצלם אותם במצלמת השירה שלו". התחברתי מאוד להושפת הזה, כי היא שיר

אז עמוס עוז מרצה על עמוס עוז אני נוצרת לפחות משפט אחד שנחרט בוירונג. והפעם, הבולט ביותר היה משפט, שהוא אמר על האנשים שהכירו את ביאליק.

ההשראה: דפי צביעה

תחרות הציורים התמקדה בנושא: טבע - פנים וחוץ • זה היה אתגר לא פשוט עבור כרמל פניפיל, שבסוף קיבלה את ההשראה הנכונה וזכתה במקום הראשון ברישום • רשמים משולחנה של יוצרת

יצירה של שיראל גרפינקל

יצירתה הזוכה של נופר חובב

הכרזה הזוכה של ליאור דולב

יצירה של גיל בן נון

הרישום הזוכה של כרמל פניפיל

יצירה של דן דונג'בסקי

מאת כרמל פניפיל, ט'/6

"דיעות הכפר הירוק"

איזה כף - זכיתי במקום הראשון ברישום, במסגרת תחרות הציורים שהתקיימה בכפר הירוק. אבל הכיף החל עוד קודם לכן, באשר גיליתי שמת-קיימת תחרות ציורים בכפר.

איך התרגשתי. סוף סוף תחרות במשהו, שאני באמת טובה בו. מיד אחר כך גיליתי, שנושא התחרות - טבע - פנים וחוץ, לא בדיוק מתאים לכל הרעיונות שכבר רצו לי בראש. כאן כנס החלק ביצירה, שבו מתחילים לחשוב... ולחשוב... ולחשוב... במשך כחודש. השבתי מאז חלוקת העו' דות המחצית, או קיבלתי את הפלאיר של התחווית, ועד תחילת חופשת פורים. בטיים החופשה נתבקשנו להגיש את הע' בורה.

ציירתי הרבה סקיצות ראשוניות לר' עינות שהיו לי בראש, וכמוכן שלא אהבתי אף לא אחת מהן. מה לעשות? מה לעשות? פורים כבר נכנס וצריך להתחיל

נימוקי

השופטים

על העבודה של כרמל פניפיל, הזוכה במקום הראשון ברישום, כתבו השופ' פטים:

"הרישום מציג נוף בין מציאות לפ' גבוהה. הרישום בעיפרון מציג מיומנות הספר הוה רחב. הבחירה בציפי חור מינעד אפורים רחב. המשחק רון תומכת היטב ברעיון המובע. המשחק בין המציאות לפנטזיה מוליך לאפשרויות פיענות רבות. עבודה מינימליסטית, נוג' עת בנימים הרקים של הרגש'.

בסופו של דבר, כולנו חנונים

יומנו של חנון/ מאת ג'ף קיני ספר קליל, מצחיק ושנון, הכתוב בצורת יומן. ג'ג הפלי, העולה לחטיבת הביניים, הוא הרמות המרכזית, והעלילה עוקבת אחרי החוויות שלו בבית הספר - הצלחות, כישלונות, ענייני חברה, לימודים ומשפחה.

כל אחר יכול להוזהות עם הכתוב בספר, ולהורות שגם הוא קצת חנון באישהו מקום. הספר בנוי, כאמור, ממש כמו יומן אמיתי. הוא מחולק לחודשים ולימים, ועל העטיפה מודבק חומר הנראה כמו נייר דבק. הספר כתוב בעברית קלה להבנה, המשלבת סלנג ובעיקר המון הומור. עקב הצלחתו המסחרית של הספר, כתב ג'ף קיני ספר המשך "יומנו של חנון 2", וגם הוא מומלץ בחום: רימון ארן, ז'/8

הנשיא המליץ לקרוא - אנחנו מציעים מה

כנוסף על הצדדים הנסתרם של הרמויות, שה' ספר מציע, הוא מכיל ביקורת ופירוט לעולמן של הנשים במקרא ומספר על אהבות, מזימות ותככים. והו לא סתם ספר פירושים רגיל לתנ"ך (על אף שאני מאוד אוהבת לקרוא גם אותם), אלא כזה שכתוב באורח רומן. שכבר עשו על פיו סרט. את ספרי מלכים, או שפשוט שכחתם אותם, צפויה לכם קריאה מהנה.

לחובבי כל הד'אגרים

דמדומים/ מאת סטפני מאייר רציני להצטרף אל ההמלצות והביקורות על הספר "דמדומים", שכבר עשו על פיו סרט. אני הייבת להורות, שיש בספר קטעים לא טובים במיוחד, אבל יש בו גם קטעים טובים מאוד שמס' תריום את הקטעים הפחות טובים. הספר מספר על בלה, שהתאהבה בנער מוזר ששמו אדוארד. יש לו עיניים שמשנות את צבען, עור לבן וקר כקרח ויפם בלתי אפשרי. אדוארד מתנהג באופן מאוד משונה, ובלתי חוקרת מרוע. היא מגלה את סודו ומבינה מרוע התנהג מורה אבל לפני שהיא מספיקה להתמודד עם הסוד האפל, בלה נקלעת לצרה נוראית בגלל אדוארד, ויכול להיות שלא תצא מנהג חיה.

אחד היתרונות בספר הזה הוא, ש"דמדומים" מתאים לאהבי רומנים, ספרי פנטזיה וגם אימה. רימון ארן, ז'/8

חצי אדם, חצי אל

פרסי ג'קסון והאולימפיים 1/ מאת ריק ריירדן הספר הזה מביא את סיפורו של פרסי, מתבגר בן 12, חצי אדם וחצי אל (ורשה מאביו, האל היווני), החווה קשיים ובעיות עם המעבר מפנימייה לפ' נימייה ובשל מאבק האלים והמפלצות הרודפים אותו.

פרסי הוא לא ילד רגיל. יש לו כל מיני בעיות, שמודמנות אליו בררכים שונות ומשונות. לאחר קרב ענקי עם מינואטור ענק ומפחית, אמו של פרסי מתה. לאחר מותה, מצליח פרסי להציל את חברו הטוב, גרובר (להלן השומר של פרסי) - חצי תיש וחצי אדם. לאחר מכן, פרסי עובר למחנה קיץ לכל החיים, שם הוא מגלה אנשים שדומים לו. הספר מרתק ומושך, וכל כך לא מציאותי. הוא מספק הרבה מקום לדימוין ומרתק את הקוראים. שלי טמיה, ז'/8

אין חיים נורמליים

דמדומים, מולד הירח/ מאת סטפני מאייר הייתי רוצה לנצל את הבמה, כדי להמליץ לכם על שני ספרים. הראשון הוא "דמדומים", והשני הוא ספר ההמשך שלו, "מולד הירח". את שניהם כתב סטפני מאייר.

שחק אותה

כל העולם במה, וסוף סוף הוקמה מגמת תיאטרון בכפר • נוי קוגמן יכול מעכשיו להתבטא חופשי - ואפילו לקבל על זה ציון בבגרות

מאת נוי קוגמן, י' /2

"דיעות הכפר הירוק"

לאחר מאמץ של מספר שנים, נפתחה מגמת תיאטרון בכפר הירוק.

זו אומנם לא השנה הראשונה, שבה יש לי מודי תיאטרון בכפר, אך זו כן השנה הראשון נה שבה הם נעשים על פי תוכנית לימודים של חמש יחידות בגרות במקצוע זה. תכל' - תה של תוכנית הלימודים היא להכיר לנו את אמנות התיאטרון, לפתח אצלנו כישורי במה, אבל גם להגיש אותנו לבגרות בתחום.

כתלמיד המגמה יוצא לי ליהנות מהתוצר מבלי לקחת חלק בתהליך ההקמה (של המג' מה), אבל אני יודע שהוא לא היה פשוט. כמו כל דבר טוב באמת, עד שהוא קורה המעור' בים בהקמתו ייאלצו לסבול פרודורות וק' שיים למיניהם. גם במקום כמו הכפר הירוק, שתמיד נתן מקום לאמנויות, היו קשים טכניים בדרך אל מטרה זו.

אבל עכשיו, הרבה הודות למסירתו של מורנו יונתן עוריאל, נוכל לקבל הודמנות במסגרת בית הספר לשכור שיגרה ולהש' תחרר קצת, אבל גם ללמוד על ההיסטוריה של התיאטרון ועל עצמנו.

אני שמח על הקמת המגמה, בין השאר מכיוון שהיא תיתן לי הודמנות לבטא את עצמי. מי שמכיר אותי בוודאי יודע, שאני מאוד אוהב לבטא את עצמי. אני מוכרח להודות, שהיו פעמים שבוך מורים רצו שאפסיק קצת לבטא את עצמי ואתן להם לבטא את החומר שהם אמורים ללמד. ופה, בתיאטרון, יש ממש דרישה להגיד את מה שיש לי להגיד, אפילו אם במילותיו של כותב אחר.

הקבוצה המדהימה והתומכת של המג' מה גורמת לי להרגיש, שגם אם לא למיד אצלית, אני אמשיך הלאה, אלמד מה היתה הטעות ואביך את עצמי (קצת) פחות בפעם הבאה.

בשיעור הראשון של המגמה נערך טקס חניכה לחור החדש (והמרווח), שהיה צנוע וקצר. כי לא למען הטקסים המגמה הוקמה, ואפילו לא למען ההופעות בסוף. מה שח' שוב הוא התהליך המעצבן ההיפוי והמתיש והמרדים הזה, של ללמוד - ברמה המע' שית, ומעכשיו גם ברמה העיונית, איך עובד התיאטרון. האפשרות להיות מישהו אחר, אבל בעצם, אולי יותר מתמיד, עצמך ועוד מקבלים על זה ציון בגרות! (לא שאכפת לי, מה פתאום).

מציירים ומסיירים

משתתפי התחרות סוגנים אמנות בסיבוב מוזיאונים ברמת גן. מיפני: מוזיאון רמת גן. תערוכת יחיד של אסד עזי, "אבא שלי חייל" שמאל: מוזיאון בית אהרון כהנא. תערוכה קבוצתית "צ'יטוט"

הוא עדיין מחכה

מה יכולים ילדים לעשות, כדי לתרום להשבתו הביתה של החייל השבוי גלעד שליט? • מאיה ארזי חושבת שאפשר לעשות הרבה

ראש השנה הרביעי בשבי

שנה חדשה החלה, ויש אנשים שקשה להם לשמור איתה. בשבילי ובשביל כל השיכבה שלי (1) זו שנה חדשה במקום חדש, עם מורים חדשים וילדים חדשים. אולי כהתחלה קשה להסתגל, אבל אני מסתגלת כל הזמן. כשככל רגע עלולה הנשמה לברוח, ברוח המוות והמלחמה השוררות בתא הכלא הקטן. בכל רגע הגעגוע מתעצם, בכל יום הייאוש גובה, בכל שעה הסבל נורא וגם תחושת האימה. "בבקשה, לוחש, "בבקשה, הצילו..." בין הקירות הסוגרים עליו יושב גלעד שליט, ילד בשנות ה־20 לחייו: וכל הורבים הקטנים, שאנחנו רואים כמוזן מאליו, כמו לפגוש בכל יום את החברים, אחרי בית הספר ולדבר עם אמא ואבא, אבל ארוחת בוקר כוללת, לשבת שעה ולגנוח מול הטל"ם ויחיה, להתקלה, לבלות, לצחוק, לקרוא ספר – כל אלה ברבים שגלעד מסוגל רק לחלום עליהם... אהנו הייבים לזכור דבר אחד: גלעד עדיין חי! ובכל שנייה שעוברת, העובדה הזאת מתערערת. ברגעים אלה, ממש, כשאני כותבת, גלעד יושב ממוזן מקור, מרעב ומכאבים. ברגע הזה, שבו אתם קוראים את הכתבה, גלעד מוכה וסובל עיניים קטומים.

מאת מאיה ארזי, 2/ז'

בלילה, על רצפת האבן הקרה, יושב וכותב. בנוף חבול ופצוע, טובע בתוך הכאב והצנחה של הכלא.

בשלוש השנים האחרונות התחושות היחידות שניתן לחוש בהן הן כאב, סבל, ייאוש וגעגוע... הגעגוע שמפלה את הלב בועקה: "אני עוד כאן! חי! אתם שומעים אותי? אני קיים!". ברמה המאיימת, כשככל רגע עלולה הנשמה לברוח, ברוח המוות והמלחמה השוררות בתא הכלא הקטן.

בכל רגע הגעגוע מתעצם, בכל יום הייאוש גובה, בכל שעה הסבל נורא וגם תחושת האימה. "בבקשה, לוחש, "בבקשה, הצילו..." בין הקירות הסוגרים עליו יושב גלעד שליט, ילד בשנות ה־20 לחייו: וכל הורבים הקטנים, שאנחנו רואים כמוזן מאליו, כמו לפגוש בכל יום את החברים, אחרי בית הספר ולדבר עם אמא ואבא, אבל ארוחת בוקר כוללת, לשבת שעה ולגנוח מול הטל"ם ויחיה, להתקלה, לבלות, לצחוק, לקרוא ספר – כל אלה ברבים שגלעד מסוגל רק לחלום עליהם... אהנו הייבים לזכור דבר אחד: גלעד עדיין חי! ובכל שנייה שעוברת, העובדה הזאת מתערערת. ברגעים אלה, ממש, כשאני כותבת, גלעד יושב ממוזן מקור, מרעב ומכאבים. ברגע הזה, שבו אתם קוראים את הכתבה, גלעד מוכה וסובל עיניים קטומים.

הציבור רוצה לקבל את גלעד בחזרה!

קיץ של שיאים בבריכה

שחייה ישראל רשמו הישגים מרשימים ושבדו לא מעט שיאים בתחרויות השחייה, שהתקיימו בחודשים האחרונים בארץ ובעולם

מאת אווה לנצמן, 2/ט'

ב"ידיעות הכפר הירוק"

שמענו שזו זה מייקל פלפס, לפחות רובנו, אבל זה לא שאנחנו יודעים הכל על אירועי השחייה המרובים של השנה, שהתרחשו מתחת לאף שלנו. החופש הגדול האחרון היה גרוש בתחרויות שחייה בארץ ובעולם. החל באליפות אירופה, המכבייה ה־18, שתי אליפויות ארציות ולטיכום אליפות העיר לם.

תחרויות השחייה של המכבייה ה־18 התקיימו בכריכה האולימפית של מכון ווינגייט. שם נשברו מספר שיאים ישראליים ונראו שיפורים ניכרים בתוצאותיהם של שחייה הנבחרת. הם אפילו הצליחו לשפר את תוצאותיהם המצוינות מאליפות אירופה, שהסתיימה ימים ספורים לפני כן.

כשבוע לאחר מכן התחילה אליפות ישראל בשחייה, הטובה ביותר בכל הזמנים: בין אם זה בגלל השחייה, או הרוחות החליפות השחייה המשוכללות, הסתכמה האליפות ב־47 שיאי גילאים ועוד 14 שיאי ישראל!

בין השחינים הבולטים באליפות ישראל היתה יוליה בנג, אשר שברה שיא ישראל ובינלאומי מעור לה ב־200 מ' חוף.

מי שמעוניין לקרוא עוד, מוזמן להיכנס לאתר איגוד השחייה.

ובמקום הראשון: דרך ללא מוצא

הסרט נעשה כאן לפני שלוש שנים, ובקיץ האחרון זכה בתחרות ארצית • איך תשפיע הזכייה על מגמת הקולנוע בכפר? • חגית זילברשמידט, רכזת מגמת תקשורת, נזכרת ביוצרים

מאת אווה לנצמן, 2/ט'

ב"ידיעות הכפר הירוק"

בקיץ החולף זכה "דרך ללא מוצא" בפרס הראשון בקטגוריית הכרטיז הע"לילתי, בתחרות "יוצרים קולנוע – מרד נעורים 2".

תוכורת: "דרך ללא מוצא" הוא סרט קצר, שהופק במסגרת פרוייקט הגמר של תלמידי הכפר הירוק לפני שלוש שנים.

חגית זילברשמידט, רכזת מגמת תקשורת, במה עוסק הסרט?

"הסרט הוא על שלושה נערים, שיוצאים לביולי בערב שיש ונהרגים תוך כדי נהיגה פרועה, שנובעת מלחץ חברתי. העלילה מתארת את האופציה – מה היה קורה, אם

הם היו נוהרים? מי בצוות הוזכרה?

"גיא מושאלוב – תסריט ובימוי, אדם יונגר – עריכה, שפי סופר – הפקה ברמה יוצאת מן הכלל, עמי בורשטיין – צילום, ולמרות שלא היה במגמה, זכה גם הוא בפרס. את המגמה ליוו המורים ישי לוי, קתת פינקל, אביב טלמור ומרדוך בן לול, רכז המגמה דאן.

"מבחינת ההפקה, הסרט היה ברמה גבוהה מאוד יחסית לסרטים אחרים שנראו אצלנו ובכלל".

כספרי קצת על התחרות.

"הרעיון של התחרות הוא להעלות את המודעות לנוק של סמים ואלכוהול בדרך יצירתית, שמתקשרת יותר לתלמידים וכי

ביקורת: אנשים רבים טוענים, שבימינו לא ניתן לעשות סרט מקורי, שכל הרעיונות כבר נגמרו. הו. אבן מוכיח בדיוק את ההיפך (In Your Face)!

במרכזו של הסרט עומדת מערכת היחסים בין שתי דמויות שונות לחלוטין זו מזו, שאט אט מתחבנות זו על זו. החיבור ביניהן נרקם בתסריט באופן גאוני ומרדיווי, שקשה למצוא לו מתחרים. בעצם, כשחושבים על זה, קשה למצוא משהו רע להגיד על הסרט. אין בו דופי, הוא עתיר פעולה ותיח"כ, כולם ומתקיים בו איוון מושלם בין הומור לרגש, ויואליות לעלילה, וביין עומק לשכל.

אהבה קטומה, 6

שם הסרט: הארי פוטר והספיד הצוי הדם. תקציר העלילה: הסרט השישי בסדרה. מונגה גים על ידי ארונום הנולד מחדש, וולדמורט, אויב לי המוות וזרעים הרס בעולם המוגלגים ובעולם הקוסמות, והגוורטס הוא כבר לא המקום הבטוח שפעע היה.

הארי חושש שסכנות חדשות אורבות בסירה, אבל למנהל בית הספר דמבלדור יש תוכניות אחרות. תוכניות שנועדו להכין את הילד, שעכשיו הוא כבר נער, לקרב הסופי.

ביקורת: בספר (לא ניתן לתת ביקורת לסרט בלי להתייחס קצת לספר. מצטער על חוסר האובייקטיביות – אין מה לעשות, אני מעריץ מושבע) התבגרותו של הארי נובעת מהתפתחות העלילה ומהנחת האתגר שמולו הוא מתמודד, כמו כן הבנת המחיר שעליו ועל יקיריו לשלם. בסרט... טוב, בואו נשים את זה על השולחן והו: אין התפתחות בעלילה! לרמות של הארי בסרט אין

עיקר למשתתפים עצמם". האם איך תשפיע הזכייה של "דרך ללא מוצא" על מגמת הקולנוע בכפר הירוק? "התלמידים שצילמו את הסרט לקחו אותו מאוד ברצינות. מעבר לכך שזה פרוייקט גמור, הם ראו בו סרט קולנועי לכל דבר. זה מוכיח, שהיכולת להגיע לרמה גבוהה היא עצומה. במגמת הקולנוע יש לך אפשרות לגלגל הלאה את החלומות שלך – לא רק לאתור רגע, ולהבין שיש תמורה למה שאתה עושה. "בעקבות הזכייה אנחנו בהחלט רוצים להעלות את הרף במגמה. כמו כן, נשאף להמשיך להתקדם ולהפוך למגמה המובילת בארץ בתחום הקולנועי".

הסרטים שעשו לנו את הקיץ

החורף כבר נותן את אותותיו, אבל לא ניפרד מהקיץ בלי כמה מיילים על הסרטים שהוצגו באולמות הקולנוע ביולי-אוגוסט

לעשות זאת נרמה מאולץ מדי. המעלה הגדולה של בוראט היתה, שהוא הלך רחוק יותר מכל סרט סאטירה אחר – בעל קצבייה ולאסטר. ברוננו נראה כאילו מנסה לעשות את אותו הדבר. אך איפה שבוראט הצליח, ברוננו – לא.

יחסים אסורים מאוד

שם הסרט: עיניים פקודות. תקציר העלילה: אהרון הוא קצב חרדי, נשוי לרבקה ואב לארבעה בנים, בעל קצבייה משפחתית בשכונה חרדית בירושלים. למקום מגיע עוזי, המוסקסואל חרדי המחפש מקום ללון בו. אהרון לוקח אותו תחת חסותו ומארח אותו בביתו. ובעוד הוא מלמד את עוזי את מקצועו, נרקמת בין השניים מערכת יחסים אסורה.

ביקורת: בסרטים רומנטיים רבים הגבר והאישה נפגשים במקרה, נדלקים אחר על השני ממבט ראשון ומתחילים במסע חיזורים מטורף. בסרט הזה הנוסחא הזו, רק שיש ביניהם אחת קטנה: שניהם גברים, שניהם חרדים, ואחד מהם נשוי כבר.

אין מצב שתהיה משיכה בין שני אנשים מסוג זה, בנסיבות שכאלה, ללא הסבר קצת יותר עמוק מאשר המראה החיצוני. אבל הסרט לא מספק הסבר שכזה. במקום זאת, הוא גרוש במקריות ובחסר הבנה כסיימסית בכל מה שנוגע לבניית מערכת היחסים.

הרקע של הסיפור – שני גברים, שהולכים יחד ביד בחברה דתית מרכזת, כנראה היה חשוב יותר ליוצרי הסרט מאשר הפרטים הקטנים, כמו עומק הדמויות והעלילה. לכן התוצאה היא לא משהו.

עומק, שלא לדבר על העומק של דמויות חשובות אחרות, כמו זו של הנבל הראשי, וולדמורט, או של מנהל בית הספר, דמבלדור, שנראה ומתנהג כמו אמן פולנייה ("הארי, אתה צריך להתגלח", מאיפה זה הגיע?).

בעצם, זו לא אשמת הדמויות. רוב הפרטים החשובים בספר, שנותנים את אופיו ועומקו, מושמטים בסרט. את מקומם תופסת, לא פחות ולא יותר, הרומנטיקה. זה נשמע כמו תחליף עלוב למדי, אך אני חייב להורות שזה מה שגורם לסרט לעבוד.

עכשיו צריך רק לשנות את השם מ"הארי פוטר" את מלוא הנקודות.

פספוס של סאטירה

שם הסרט: ברוננו. תקציר העלילה: ב־2006 קיבלנו את בוראט, העיתר נאי הקוחי שחשף את הפרצוף האמיתי של החברה האמריקאית בפני העולם. עכשיו, מאותו בית היוצר, ברוננו – קורבן אופנה הומה, המנחה תוכנית אופנה לילית מצליחה שמועדת לארצות הברית גרמניה, למעט גרמניה. המשימה של ברוננו: להיות הסלבריטאי האוסטרי הגדול ביותר מאז הישלה. האסטרטגיה: לגרום עוגמת נפש לאנשים ברתיבי העולם.

ביקורת: רוב הסרט עשוי ברישול. המבנה הזה מאוד למבנה של בוראט, וכמוהו הוא מנסה להידמקת לסרט רוקומנטרי, שמבקר את המבנה של החברה העולמית. אבל בעוד שהסרט הקודם הצליח לומר משהו על העניין, ניסיונו של ברוננו

